

En Ændring i Strandingsloven, der gav os Ejendomsret til løst fra aaben Sø indbjærget Gods, vilde derfor ikke skade hverken Staten, Strandfogederne eller de Herredsfuldsmægtige, der have Indtægten ved Indkasseringen af Beløbene fra Forstrandsauktionerne, men gavne ikke alene Ejerne af Godset, om saadanne findes, men ogsaa Staten ved Indbetalingen af Tolden. Ændres Loven i den ønskede Retning, vil det medføre, at mange og store Værdier, der nu gaa til Bunds, indbjærges til Nabolandene eller splintres paa disses Klippekyster, vilde komme danske Sømænd og Fiskere til gode, uden at disse tvinges til at sejle med det indbjærgede til nærmeste fremmed Havn for at have noget Udbytte.

Naar vi nu i Søen træffe drivende Vraggoods og ikke ville eller kunne søge til fremmed Havn dermed, bjærges vi kun saa meget, som antagelig kan vurderes til 9 à 10 Kr., som vi kunne vente os tilkendte.

Alt for ofte have vi erfaret, at vi ved under strengt Arbejde at indbjærges f. Eks. Tømmer til Værdi af 80 à 100 Kr. ikke have opnaaet saa stor Fordel som ved kun at bjærges for 9 à 10 Kr.

Vi synes derfor, at Loven er daarlig for alle Parter, men dertil kommer, at vi ret ofte faa Garnredskaber ødelagte af drivende Vraggoods og derved lide store Tab, ja, det har endog hændet, at vi have faaet vore Makrelgarn fyldte med Bræder, der helt have sønderflænget vort Redskab, og det uden at vi have kunnet være tjente med at ilandbringe de værdifulde Bræder, vi have pillet ud af Garnene. Svenske Fiskere, der have ligget Side om Side med os, have da bjærget Bræderne og indbragt disse til Frederikshavn og solgt dem til fuld Værdi. For ikke lang Tid siden traf en Fisker fra Højen en Dækslast af Jernbanesveller drivende i Havet. Han bjærgede 9 Sveller til Værdi af ca. 9 Kr., og lod Resten drive, medens han under rimelige Lovbestemmelser vilde kunne have bjærget for over 1,000 Kr. til sig. Ikke en eneste af disse Sveller strandede paa dansk Kyst, Strømmen førte dem Nord paa.

Eksemplet er fremført, fordi det belyser Sagen, som den almindeligvis stiller sig, og viser, hvor urimelig den danske Strandingslov er affattet efter Forholdene i danske Farvande og ved danske Kyster.

Under Henviisning til anførte tillader „Dansk Fiskeriforening“ sig derfor at andrage det ærede Udvalg om, at der i Ændringerne til Strandingsloven i videst mulig Grad sikres Bjærgerne Indtægten af løst fra aaben Sø indbjærget Vraggoods.

Angaaende Voldgift mellem Bjærgelav og Bjærgningsentreprise samt Udnævnelse af søkyndige Strandfogeder, tillader man sig at henvise til Andragendet af 18. Maj 1905 og anmoder i Ærbødighed om, at det ærede Udvalg i videst muligt Omfang vil tage Hensyn til samme.

København, den 30. Januar 1908.

I Ærbødighed

I. N. Sølling,

Præsident for »Dansk Fiskeriforening«.